

[Tove Lindbo Larsen]

Vi er også opmærksomme på ændringen i forhold til afstemningen, når der er to eller tre kandidater, og vi er enige med ministeren i den fremgangsmåde, der står anført i lovforslaget.

Ændringen vil også betyde en forbedring, idet stemmeafgivningen ikke længere vil være afhængig af, om den enkelte stemmeberettigede vil være til stede på et menighedsrådsmøde. Socialdemokratiet ser med forventning frem til, at dette måske kunne øge valgdeltagelsen, der nu ikke mere er afhængig af muligheden for at deltage i et møde, og hvorvidt den nu ændrer sig i forhold til brevaftemming.

De i lovforslaget foreslåede ændringer om bispevalg inklusive indstilling til kgl. udnævnelse er vi enige i. Vi ser ikke alene dette som en tiltrængt forenkling, men også som et helt naturligt led i folkekirkens demokratisering.

Ændringerne af redaktionel karakter finder vi relevante i relation til den øvrige kirkelige lovgivning.

Socialdemokratiet har ikke andre bemærkninger til lovforslaget, ud over at vi gerne i udvalget medvirker til, at lovforslaget får en hurtig behandling.

Torben Rechendorff (KF):

De to hovedelementer i lovforslaget, nemlig indførelse af urafstemning og præciseringen af udnævnelsesproceduren vedrørende bisper, kan vi støtte.

Det har sådan set længe været barokt, at man mistede sin indflydelse på, hvem der skulle være biskop, fordi man tilfældigvis befandt sig på forretningsrejse i Polen eller et andet sted. Man kan også sige det på en anden måde: Det er mærkværdigt, at menighedsrådsmedlemmer ikke for længst har startet en revolution til fordel for det synspunkt, som ministeren nu lægger på bordet. Så det har vi ingen problemer med.

Hvis der kun er to bispekandidater, foreslås det nu, at det skal lovfæstes, at kirkeministeren skal udnævne den kandidat, der får flest stemmer. I betragtning af, at i hvert fald alle ministre i nyere tid har teet sig på den måde, som ministeren nu foreslår det, bliver ministeren ikke verdensberømt på at fremsætte det lovforslag; men vi skal nok støtte det.

Den anden bestemmelse, omvalg, hvis en kandidat ikke har opnået 50 pct. af stemmerne, kan vi også støtte. Her er der jo unægtelig mere

substans i sagen. Egentlig er det jo ejendommeligt, at en række biskopper – tidligere og nuværende – er biskopper på trods af massive flertal imod dem. Om det har givet anledning til de store problemer rundt omkring, kan man vistnok diskutere, og den diskussion har jeg ikke tænkt at deltage i her. Men i hvert fald er det godt, at det formelt kommer på plads.

Så vil jeg sige til ministeren, at vi er lidt bekymrede for bureaukratiet i lovforslaget. Man kan vel ikke snakke sig væk fra, at både urafstemninger og omvalg ikke kan undgå at give mere bureaukrati, og på den baggrund vil jeg opfordre ministeren til at gøre alt, hvad han kan, for at sikre sig, at det hele bliver så enkelt som overhovedet muligt.

Så vil jeg i øvrigt gerne sige til kirkeministeren, hvad han selvfølgelig godt ved i forvejen, at vi har noteret os, at ministeren ikke tager fat på bispevalgløvens hovedproblem. Bispevalgløvens hovedproblem er jo de små og mindre menighedsråds meget betydelige indflydelse på, hvem der bliver biskop. Jeg vil spørge ministeren: Er det med henvisning til Den Danske Salmebogs nr. 226, vers 3, hvor ministeren vil erindre: »Fred udi kirken vi af dig begære«, er det dét, der ligger bag, at ministeren ikke tager fat på denne urimelighed i bispevalgløven, eller har han endnu bedre forklaringer? Med andre ord: Før eller senere må vi have løst det misforhold, der er mellem antallet af små menighedsråd med mange medlemmer og deres indflydelse på bispevalget. Jeg mener, det burde være sket her; anledningen var der jo nu, og den lod ministeren passere.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Vi har i Venstre ikke nogen indvendinger imod, at der ved bispevalg indføres urafstemning, om end jeg må sige, at jeg på det punkt er enig med den tidligere ordfører i, at det naturligvis er lidt besværligt.

I Venstre er vi naturligvis meget tilfredse med, at man har lyttet til de lokale ønsker om, at det er menighedsrådsmedlemmerne, der selv vælger deres biskop, og at der ikke som hidtil er frit valg for kirkeministeren i de tilfælde, hvor ingen bispekandidat har opnået mere end 50 pct. af stemmerne.

En anden ting er, som også den tidligere ordfører var inde på, og som jeg er enig med ham i, at vi meget gerne vil se på i udvalget, om